

Jaký pán, takový pes...

„ano, jisté podobnosti tam bývají“, říká cvičitelka psů a trenérka filmových zvířat

Petra Bittmanová, autorka rozhovoru, foto archiv Lenky Nitschové

Zvířátka, to je krásné téma, o kterém by člověk dokázal mluvit hodiny a hodiny. Teta Kateřina ze skvělého Saturnina, by mohla jmenovat několikero přísloví, jako například: mnoho psů zajícova smrt; život je pes, ale žít je psina; pes je nejlepší přítel člověka; pes, který štěká, nekouše; kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde; starého psa novým kouskům nenaučíš... Ale nebojte, rozhovor nebude o příslovích, ani o psím počasí, ani o tom, kde kdo dělal psí kusy, nebo dokonce, kde chcipl pes. Psí oči jsem udělala na paní Lenku z Řepčic a doufám, že vám následující řádky zvednou náladu, nebo alespoň, že se po přečtení nebudete cítit pod psa.

Tato velmi schopná, sympatická, akční a zábavná žena se zabývá cvičením psů a cvičením zvířecích herců. I když z drtivé většiny jde o psí herce, asi všichni znáte herce Oldu, který si zahrál v českém seriálu. Ano, jak možná tušíte, hercem je kozel Olda, kterého cvičila sama paní Lenka.

► Povíte nám o Vaší zajímavé práci, prosím?

LN: Pracuji jako cvičitelka psů a zvířat, která pak hrají ve filmech. Z 90 % se jedná o psí herce. Často si vezmeme mládě, a to vychováváme za nějakým účelem. Něco ho naučíme, natočí se film či reklama a pak ho má někdo jako mazlíčka. Někdy si ho zase půjčíme pro další hereckou roli. Teď máme například úplně skvělou krávu. Jalovici. Byla pár let u nás a pak jsme ji dali do stáda, kde je spokojená. Je totiž velmi společenská. Tady v Řepčicích máme cvičák pro pejsky, odkud právě také někdy vybereme nějakého psího herce. Vždy, když přijde někdo nový, hned přemýšlím, na jakou roli by se pejsek hodil. Mimo to také chodím do škol, kde učím děti, jak se správně chovat ke zvířatům.

► Věnovala jste se této práci se zvířaty vždy?

LN: Vůbec ne, byl to můj koníček. Vlastně jsem k tomu tíhla už v dětství, kdy jsem si půjčovala pejsky od sousedů, protože jsme bydleli v paneláku. Po vysoké škole jsem pracovala v jedné akciové společnosti a tam jsem opravdu dělala takový ten klasický business. Pracovala jsem tam 10–15 let. Pak ta společnost skončila činnost a já jsem pracovala jako s.r.o. pro švýcarskou firmu. Zároveň jsem se stále zajímala o pejsky a jeden kamarád, který trénoval filmová zvířata, mě požádal o spolupráci, tak jsem to dělala s ním.

► Vystudovala jste na vysoké škole zootechniku, nelákala Vás práce v ZOO?

LN: Ano, to mě lákalo moc, když jsem byla ještě dítě, ale pak jsem začala tíhnout víc k psům a koním. Pracovala jsem s nimi a stalo se to prioritou. Bavilo mě je učit, a když jsem viděla jejich posun. Ani mě tolik nebavilo závodit, ale ty výzvy, když někdo řekl, že je nějaké zvíře nemožné něco naučit, že je hloupé nebo zlé, ale já jsem to i přes to vždy dokázala.

„Teď máme například úplně skvělou krávu.“

► Probíhá u Vás výcvik celoročně? Nebo lidé více chodí třeba na jaře a v létě?

LN: Ano, výcviky psů probíhají během celého roku, dříve to tak bylo, že se třeba lidem v zimě moc nechtělo, nebo o prázdninách neměli tolik času, ale to teď lidi neodradí. Chodí dokonce, i když je tma, máme tu teď centrálu, takže chodí i později večer. Když třeba příši, píši zákazníkům, zda to cvičení nechťejí zrušit, ale oni ne.

► Kolik výcvik stojí a jak je cvičiště velké?

LN: Skupinová lekce, která trvá jednu hodinu, stojí 100 Kč. Nikdy ale není jasné, kolik bude pejsků, někdy se dostaví tři, jindy i deset, ale to je takové

Osobnost: Ing. Lenka Nitschová, 52 let

- > povolání – cvičitelka zvířat
- > vystudovala gymnázium a dále Českou zemědělskou univerzitu v Praze (obor zootechnika)
- > bydlí v Řepčicích, kde provozuje i psí cvičák
- > je rozvedená a má 1 dceru (18 let)
- > doma mají dvě border kolie, se kterými dělá dcera agility, pudla, československého vlčáka, kobyly, slepice a králíky
- > záliby: psi, šachy, pohyb (běh, badminton, plavání)

maximum, aby se to dalo zvládnout. Individuální lekce pak stojí 400 Kč. Cvičák má asi 6 000 m².

► Vnímáte, že mezi psy a jejich páníčky je jistá podobnost? Vybírají si lidé stále stejná plemena, nebo se to mění?

LN: Určitě podobnosti mezi nimi jsou. Já bych ale musela vypadat jako nějaký voříšek, protože už jsem měla tolik psů, že to snad ani není možné. Mám pocit, že každý, kdo chce mít pejska, tíhne k nějakému plemeni. Dokonce někdo má rád ty, kteří nemají zrovna nejlepší vlastnosti, a jsou s nimi spokojeni, což je důležité. Vždy je nějaký trend, kdy jsou oblíbená některá plemena. Do módy se ale často dostane plemeno, se kterým to třeba není úplně jednoduché, a je těžko vychovatelné. Například jeden čas byli oblíbení dalmatini, pak zase vlčáci, nebo louisianský leopardí pes a border kolie. Ty jsou různě vyšlechtěné, některé jsou určené na hlídání ovcí, některé spíš na výstavu, je to různé a je dobré si před výběrem nechat poradit.

► Vy osobně dokážete poradit s výběrem? Jaké je Vaše oblíbené plemeno?

LN: Ano, spoustu plemen znám a vím, jak jsou tvárné, ale jak jsem řekla, je i hodně různých

šlechtění a podle toho, jak moc se chce člověk pejskovi věnovat a co s ním chce dělat, se dá odhadnout, co by daným lidem vyhovovalo. Oblíbené plemeno asi nemám, ale myslím si, že třeba pudlí jsou fajn, jelikož jsou v různých velikostech, jsou chytří, učenliví, nebojácní a nekonfliktní. Myslím si, že ke každému plemeni si člověk může najít cestu, ale ne každý má tu trpělivost. Takže o tom to je.

► Myslíte si, že by člověk, který si pořídí prvního psa, měl navštívit cvičák?

LN: Myslím si, že člověk by neměl dělat nic, co je mu „proti srsti“. Je důležité, aby byli pes i majitel spokojeni. Pokud lidem vyhovuje, že pes neumí ani základní povely, tak proč ne. Pokud to neohrožuje nijak okolí, tak je zbytečné se nutit do něčeho, co nechcete. Pokud jde majitel pejska na cvičák z donucení a nebaví ho to, je to trápení i pro psa. Problém nastává, když je pes nezládnutelný na ulici, když třeba utíká nebo dokonce někoho napadá.

► Jak se v takových situacích má člověk zachovat, když se dostane do kontaktu se psem, který vrčí a chce zaútočit? Co radíte dětem ve školách ve Vašich vzdělávacích programech?

LN: První, co by měl člověk udělat, je neprovokovat, zkusit zůstat stát a nekoukat se na něj. Je to těžké, ale být v klidu a třeba se otočit bokem. Pes pak často ztratí zájem. Dobré je sledovat chování psa, je to vidět na držení těla, sledovat, co dělá ocasem a jak kouká. Před útokem často upřeně kouká. Pokud však dojde na útok, je důležité se chránit, udělat takové klubičko, krytí si krk a hlavu.

„Já bych ale musela vypadat jako nějaký voříšek.“

► Povídky hodně o pejscích, ale co kočky a jaká další zvířata cvičíte na hraní do filmů?

LN: Kočky jsou dobré, ale jsou asi nejhorší zvíře, co se může objevit ve scéně. Kočky jsou domestikovaná zvířata, a oproti některým divokým zvířatům, která jsou přirozeně plachá, se dají něco naučit. Ale když už se něco naučí, tak jim dělá problém cizí prostředí, což je pak velký problém a musí se dost improvizovat.

► A co nějaká kuriózní zvířata, se kterými jste pracovala?

LN: V Malém princí hrál škorpion, kterého jsem cvičila. A v jedné reklamě hrály želvy. Z produkce mi zavolali, že vědí, že to asi nejde, ale šlo to, skrze jídlo. Všechno je to většinou o jídle. Jedna z mých slepic hrála v divadle, dokonce v několika divadlech. Tato slepice vyhrála cenu Thálie, byla třetí nejlepší herečkou. To je takový můj úspěch, na který jsem hrdá.

► Do jakých filmů jste cvičila zvířátka?

LN: Do filmu Temný kraj, kde hrál Lukáš Vaculík, jsem trénovala zlatého retrívra, to je pejsek, co chodí už dlouho na cvičák a bydlí v Kamenici. V Přístavu byl mnou vycvičený německý ovčák. Tato fena hrála tak 3–4 roky. V Přístavu hrál kozel Olda z pivovaru, který se musí převážet ve vozíku pro koně. Já jsem ho tam tehdy vezla, a i když jsem jen řídila, neboť mám speciální řidičské oprávnění, v zázemí filmu jsem byla ihned odhalena, že jsem přivezla Oldu. V kostyměrně ze mě

museli tu kozlovinou dostat, protože jsem pak musela jet jinak. Ve filmu Gump, pes, který naučil lidi žít, jsem dokonce hrála i trochu já. Ve filmu Ženy v běhu hraje náš pudlík, ve filmu Hodinářův učeň a ve filmu o Palachovi hrála kolie.

► Máte nějakou vtipnou historku z natáčení?

LN: Když jsme natáčeli Po strništi bos, účinkovala tam ta naše kráva. Probíhalo to u Slavonic, kde měla dcera soustředění, a protože jsem krávu nechtěla furt převážet sem a tam, zeptala jsem se v tom resortu, kde byla dcera, zda bych si ji tam nemohla nechat. Paní recepční zavolala šéfovi a řekla, že tu je paní, co chce přijet na víkend s krávou, že pro ni asi nemá hlídání, a zda může nebo ne? A bylo nám to povoleno. Ona se ale našťěsti opravdu chová jako pejsek. Pan majitel se na ni přijel i podívat.

„Člověk by neměl dělat nic, co je mu proti srsti.“

► Jak Vás ovlivnilo období Covidu-19?

LN: Dost, nic se nesmělo, netočily se filmy, nemohlo se na cvičáky, neučilo se, takže všechno se zastavilo. Pracovala jsem v té době v Lidlu. Je fakt, že jsem toho měla předtím docela dost. I teď je to znát, že se i ve filmech dost šetří, takže zájem o zvířecí herce trochu polevil.

► Jak se o Vás lidé dozvědí? Pátrala jsem na internetu, ale nenašla jsem žádnou inzerci.

LN: Co se týká toho cvičáku, tak mám nějaké stálé zákazníky z okolí, a lidé si to mezi sebou řeknou. Nejprve jsme sem chodili cvičit pejsky s partou kamarádů, když to tu začínalo, což bylo kolem roku 2001. Postupně si nás lidé všiml a bylo nás víc a víc. Necvičíme pejsky na závody, ale spíše na to, aby každý měl ve svém pejskovi kámoše. Máme různé skupinky podle velikosti pejsků a také podle povah, aby si v dané skupině sedli a aby to lidi bavilo. Někdo se chce posunout dál a chce dělat nějaký sport, tak můžeme dát nějaké doporučení v dané disciplíně. Nejvíce lidí je asi těch, co chodí pravidelně a stále. Jsou tu páníčci třeba s 10 či 12letými pejsky, které bavi sem chodit, i když jsou pejsci poslušní. Už je to taková parta a jsou tu rádi. Občas se ozve i někdo s dospělým pejskem a přijdou řešit nějaký problém. To jsou individuální lekce, někdy i jedu k zákazníkovi a pracujeme na zlepšení u nich doma nebo při venčení.

„V kostyměrně ze mě museli tu kozlovinou dostat.“

► Je něco, co byste ráda vzkázala pejskařům v okolí?

LN: Ráda bych všechny občany informovala, že se zastupitelstvem plánujeme zřídit zde 2–3 kotce pro případ, že se v okolí najde nějaký ztracený pejsek. Místo toho, aby byl pejsek převezen do útulku, dal by se dočasně k nám. Mělo by to fungovat zhruba od března. Rádi bychom pak udělali u nás den otevřených dveří, tak se budeme těšit na návštěvu.

Děkuji Vám za rozhovor a velmi se těším na den otevřených dveří. ■

ZPRÁVY Z REDAKCE
ZPRAVODAJ INFORMUJE

NAPIŠTE NÁM

Vážení čtenáři, rádi bychom vám nabídli prostor ve Zpravodaji k uveřejnění vašich příspěvků.

Přijmeme k publikování každý podepsaný příspěvek, který neporušuje zákony a etiku. Za správnost informací a obsah příspěvků odpovídají jejich autoři, redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem publikovaných článků a rovněž si vyhrazuje právo příspěvky se souhlasem autorů upravovat. Příspěvky posílejte v elektronické podobě na **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.** ■

INFOBLOKY

Redakce žádá bystré čtenáře o spolupráci s aktualizací těchto informací v našem Zpravodaji.

Zjistíte-li nějaké změny, prosím, nahláste nám je na **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.**

FOTOGRAFIE

Máte-li zdařilé fotografie naší obce a blízkého okolí v tiskovém rozlišení, neváhejte a podělte se o ně s námi.

Předem děkujeme. ■

JUBILEA A VÝROČÍ

Nabízíme vám ve Zpravodaji prostor k uveřejnění životních jubileí, různých výročí a vzpomínek na vaše blízké.

Máte-li o tuto bezplatnou službu zájem, stáhněte si a vyplňte formulář s názvem ŽIVOTNÍ JUBILEA A JINÁ VÝROČÍ, který je volně ke stažení na webu obce pod menu ZPRAVODAJ – VÝZVY A FORMULÁŘE. Formulář zašlete na **E: podatelna@velkepopovice.cz.**

Vaše příspěvky rádi uveřejníme. ■

ONLINE ZPRAVODAJ

Online listování Zpravodajem nebo elektronickou verzí v pdf najdete vždy k 1. dni v měsíci na Facebooku či webu obce pod odkazem Zpravodaj. ■

DISTRIBUCE ZPRAVODAJE

SEZNAM LOKALIT A KAMELOTŮ

> **LOJOVICE, ŘEPČICE, DUB, DUBINY, MOKRANY, KŘIVÁ VES, KRÁMSKÝ, KOZÁK, KLENOVÉ**
Andrea Prášilová / T: 797 726 160

> **BRTNICE** (od benzínové stanice)
Petr Jirkovský / T: 602 461 393

> **VELKÉ POPOVICE A NOVÉ HABŘÍ**
Milena Petrášková / T: 606 340 851

> **BYTOVKY VELKÉ POPOVICE**
Květa Boukalová / T: 734 385 740

> **TODICE** Lenka Medřická / T: 608 527 963

> **HABŘÍ** Blanka Černá / T: 777 601 489

V případě, že nedostáváte do schránky Zpravodaj, kontaktujte své kameloty. ■